

[Hastrup.]

og derfor har jeg stillet mit spørgsmål, der lyder:

„Med hvilken begrundelse fastsætter ministeren begrænsninger for byggeriet, der hindrer opførelsen af gode og egnede familieboliger i de regulerede områder?“

Men det kunne lige så godt have lydt: Hvorfor hindrer boligministeren befolkningen i at bruge sine midler på en fornuftig og for boligsagen særdeles nyttig måde?

Boligministeren (Kaj Andresen): Når regeringen ved bekendtgørelse af 10. april 1964 indførte visse begrænsninger med hensyn til priser og arealer på nye parcelhuse og tilsvarende begrænsninger med hensyn til lejen i nyt udlejningsbyggeri, skyldtes det et ønske om herigennem at åbne vejen for en gradvis afvikling af byggerereguleringen i et hurtigere tempo, end det ellers ville være muligt. Denne linje er blevet fulgt i de senere bekendtgørelser af 10. september 1964 og — senest — af 12. januar 1965. Datofrigivelsen for det billigere byggeri er blevet ført frem, efterhånden som det igangværende byggeri er blevet afviklet. I september blev endvidere alt det billigere byggeri i Odenseområdet frit uden nogen datobegrænsning.

Bekendtgørelsen af 12. januar i år er imidlertid gået flere skridt videre i retning af den liberalisering, som har været sigtet med den linje, der blev anlagt sidste år. I Ålborgområdet er nu alt det billige byggeri blevet frit uden datobegrænsning. Odenseområdet har nået det tilstræbte mål: fuldstændig frigivelse for alt boligbyggeri uden nogen prisgrænse. For de øvrige regulerede områder har regeringen endnu ikke fundet det forsvarligt at gå så vidt, men de begrænsninger, der gælder for priser og arealer for parcelhuse, er blevet slækket, idet arealgrænsen for parcelhuse er forhøjet fra 110 m² til 130 m², således at et parcelhus på 130 m² med oliefyrt og andet udstyr kan bygges til en håndværkerudgift på ca. 86.000 kr. i hovedstadsområdet. Regeringen har ønsket

på denne måde at give plads for de noget større huse, og der er foretaget en pris-mæssig justering på disse større arealer, uden at man dog har ment at burde ændre selve prisberegningssystemet. En ændring af dette system på nuværende tidspunkt ville have betydet et ændret grundlag for alle de foreliggende projekter for de mindre huse, der er baseret på den hidtidige ordning, og som stadig må forventes at blive talrige.

For etagebyggeriet er gennemført en lempelse, hvorved de tilladte maksimale lejebeløb kun skal beregnes som gennemsnit af boligarealet i ejendommen, medens de tidligere har skullet beregnes efter gennemsnittet af både boligareal og erhvervsareal.

Et af bekendtgørelsens væsentlige formål er at sikre de byggendes mulighed for at få besked i god tid om deres byggemuligheder og derved kunne tilrettelægge deres byggeri på længere sigt. Foruden at der inden for et kvartal frigives flere parcelhuse end svarende til et kvartals ansøgninger, er der derfor i det omfang, situationen kan overskues, gennemført det system, at der i bekendtgørelsen gives besked også om de kommende kvartalers frigivelser. Det vil altså sige, at også de, der ikke straks kan få deres byggeri startet, får besked om, hvornår det bliver frit. Dette gælder fuldt ud for alle parcelhuse, hvortil der er ansøgt kommunerne om byggetilladelse inden udgangen af 1964. Byggeriets planlægning får herigennem bedre vilkår.

Grænserne i bekendtgørelsen af 10. april 1964 blev fastsat efter nøje overvejelse. Efter at boligministeriet havde udarbejdet udkast til disse regler, blev dette udkast drøftet med de kommunale organisationer og i boligministeriets arbejdskraftudvalg. På grundlag af disse drøftelser blev de påtænkte grænser reduceret noget, idet man fra forskellig side, navnlig fra håndværker-side, gjorde gældende, at de foreslåede grænser var for rummelige som reguleringsfaktor. Jeg vil gerne understrege, at erfaringen viser, at det meget vel kan lade sig